

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Mennas Mart. 10. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

tem corporis, multò pluribus deinde animorum tulit, qui verbis mirisq̃ue ejusmodi inducti facilè Christianis accesserunt; tunc præsertim, cum novo hospiti cedere hospitem Orcinum viderunt, qui è puero Syri imperio illicò ad ergastula sua migravit. Addo è plurimis aliis illud, quod unum Papiensibus admirationem parare poterat; nobis justissimum metum potest, si impiati sacramensam frequentemus. Ausus est Hebræus inter Christianos profanus accumbere, divinum cibum ore exceptum non stomacho, sed cæno post sacra daturus. Prohibuit Numen, & vindices ignes se ore servare scelus advertit, qui tamdiu miserabili incendio impurum exufferunt, dum quæ palato impio pendeat, Hostiam sacram SYRI manibus reddidit. Quid hîc Christiani? porrò mensam cum Iudæo impuri acceditis? Non sentitis ultq̃ res hos ignes? graviores sentietis. *Ex Suario.*

Si qui regiam purpuram coinquinant, haud secùs quàm in eam scindunt, puniuntur? quid mirum sè qui immundâ conscientia Christi corpus accipiunt, idem supplicium subeant, quod qui eum clavis cruci affixerunt? S. Chrysof. hom. 45. in Ioan.

S. MENNAS MART. 10. Decembris.

MENNAM Maximinus Antiochiæ præfecit suis, ut quidem putabat, sacris, reverà Christianis addictum. Erravit feliciter tamen Imperator, neque Respublica umquam meliùs illîc stetit, quàm cum Christianis jus Christianus Proconsul diceret, & alios verbis, alios miraculis, omnes vitæ exemplo ad Christum traheret. Id ubi aliquantò seriùs rescivit Maximinus, qui rem

Cc 3 Deorum

Deorum restitueret, Hermogenem misit. Hic de loco ac munere MENNAM, sed non perinde de constantiâ deiecit: ut qui resectâ scedè à pedibus carne in sententiâ tamen perstitit, neque post erutos oculos linguamque vel à viâ virtutis excessit, vel clamare animo Christum destitit; quin cum sub noctem medicinam membris omnibus ipse Christus fecisset, & Angeli palàm se Martyri junxissent, associare eum se Hermogenes non dubitavit, pulchrâ metamorphosi ex tyranno Episcopus urbis factus. Tot damnis mactatus Imperator ipse adfuit, Deosque & se ulturus, Hermogeni manus pedesque auferri cremarique, ipsum ventre discisso aquis mergi, MENNAM verò ex arbore, ex MENNÆ pede saxum suspendi iussit, nobile anathema. Sed ecce mortem tunc uterque, sed postridie Maximinû iterum triumpharunt capite truncati. Ossa quoque rumliâ ferreâ condita & in mare abjecta nauæ Angeli Byzantium deportarunt, à loci Antislite tumulanda, Ibi molliter nunc quiescunt, qui duriter olim vixerunt. *Ex Surio.*

Si tantâ curâ agitur, ut aliquanto plus vivatur, quomodo agendum est, ut semper vivatur? Et si prudentes dicuntur, qui omnibus modis agunt, ne perdant paucos dies, quâ stulti sunt qui sic vivunt, ut perdant aeternum diem? S. Aug. serm. 64. de verb. Dom.

S. EVLALIA V. & M. 10. Decembris.

E Merita Lusitanix oppidum, oppidi longè maximum decus EVLALIA est virgo, quæ plures palmas quàm annos, dum vixit, numeravit. Certè annum cum vix duodecimum ageret, sæviretque in Christianos impietas, vigilem licet paren-